

کشور، یک ناحیه سیاسی

در درس گذشته آموختیم که کشور یکی از انواع نواحی سیاسی است. چند کشور نام ببرید.
فکر کنید و بگویید چه چیزی موجب می شود که این واحدهای سیاسی را «کشور» بنامیم؟
در این درس با ویژگی های کشور به عنوان یک ناحیه سیاسی آشنا می شویم.

۱- سرزمین:

هر کشور بخشی از سطح زمین را اشغال کرده و زیستگاه مشترک افرادی است که به آن کشور تعلق دارند. هیچ کشوری بدون سرزمین قابل تصور نیست.

۲- جمیعت (ملت)

هر کشور دارای جمیعتی است که در محدوده سرزمین مستقر و مقیم آند و برای اداره امور خود نظام سیاسی و حکومتی تأسیس می کنند.

۳- نظام سیاسی:

در واقع، همان حکومت است که وظیفه اداره امور سرزمین و جمیعت را بر عهده دارد.

۴- حاکمیت:

حاکمیت یعنی داشتن استقلال و بی نیاز بودن از نظارت دولت های خارجی. حاکمیت یک کشور نشان دهنده استقلال و اقتدار سیاسی آن است.

سیاست
دولت
جمهوری
جمهوری

تعریف کشور

کشور عبارت است از یک ناحیه سیاسی مستقل که دارای سرزمین مشخص، جمعیت دائمی و مقیم و حکومت مرکزی است و بر امور داخلی و خارجی خود حاکمیت دارد.

در این بخش، ویژگی های سه رکن بنیادی کشور را بیشتر مطالعه می کنیم.

سرزمین

فضا و قلمرو جغرافیایی یک کشور، سرزمین آن است. فضا یا سرزمین یک کشور دارای منابعی است و عرصه‌ای برای فعالیت‌های اقتصادی و کار و زندگی مردم آن کشور محسوب می‌شود. وسعت سرزمین در کشورهای مختلف متفاوت است.

سرزمین چه مکان تولد افراد باشد و چه محل سکونت آن‌ها، یکی از بنيادهای هویتی آنان را تشکیل می‌دهد. هویت مکانی احساس تعلقی است که به واسطه ارتباط با یک مکان در یک فرد یا گروهی از افراد پرانگیخته می‌شود.

معمولاً وقتی دو فرد ناآشنا به هم می‌رسند، یکی از پرسش‌های آن‌ها از یکدیگر این است: اهل کجایی؟ اهل جایی بودن نشان دهنده مکانی است که فرد به آن تعلق، دلبستگی و عاطفه دارد، آن را خانه، بوم و وطن خود می‌داند.

پس، انسان‌ها نسبت به مکان‌ها و فضاهای خاص نوعی وابستگی از خود نشان می‌دهند. یکی از این فضاهای میهن است. البته وابستگی‌های مکانی و فضایی سطوح مختلفی مانند زادگاه، شهرستان، استان، کشور و قاره را دربرمی‌گیرد.

تعلق‌ها یا وابستگی‌های زادگاهی و وطنی بسیار پایدار و عمیق‌اند. به همین سبب، دیده می‌شود حتی کسانی که سال‌ها از وطن خود دوربوده‌اند، آرزوی بازگشت به وطن را دارند. آن‌ها با وجود سال‌ها دور بودن از وطن، از افتخارات و پیروزی‌های کشور خود احساس غرور و شادمانی می‌کنند و دوست دارند کشورشان را سر بلند ببینند.

انواع مرز

اهمیت مرزها

الف) مرز

ب) تقسیمات کشوری

پ) پایتخت، کانون سیاسی کشور

مرزهای بین کشور

الف) مرز سیاسی

هر کشور برای مشخص کردن قلمرو جغرافیایی خود به تعیین مرز نیاز دارد.

تعاریف مرز سیاسی:

مرز، خطی اعتباری و قراردادی است که برای تعیین حدود یک ناحیه سیاسی، از جمله کشور، بر روی زمین مشخص می‌شود.

مرزهای سیاسی مهم‌ترین عامل تشخیص و جدای کشورها از یکدیگرند.

اهمیت مرزها:

مرزها از این نظر اهمیت دارند که قلمرو رسمی اعمال مدیریت سیاسی هر کشورند و حدود حاکمیت و اداره یک حکومت را تعیین می‌کنند. مرز، آخرین حد قلمرو زمینی، دریایی و هوایی هر کشور است.

همانطور که در سال ششم ابتدایی خواندید، ابتدا کشورها برای تعیین خطوط مرزی به توافق می‌رسند و سپس، طبق نقشه ترسیم شده از محل عبور خطوط مرزی، روی زمین علامت گذاری می‌کنند.

علت ارزش حقوقی و بین المللی مرزها:

امروزه خطوط مرزی کشورها ارزش حقوقی و بین المللی دارند؛ زیرا محدوده‌های کشورهای هم مرز در اسناد سازمان ملل متحد ثبت می‌شود.

انواع مرز

کوه ها

رودها

دریاها

۱—مرزهای طبیعی

۲—مرزهای غیر طبیعی (مصنوعی)

انواع مرز ها از نظر انطباق یا عدم انطباق با پدیده های طبیعی

مرزهای پیشناز (قبل از سکونت)

مرزهای تطبیقی

مرزهای تحمیلی

انواع مرزها از نظر پیدایش و شکل گیری

مرزهای هوایی

مرز بین کشورها را می توان به دو دسته تقسیم کرد:

- ۱— مرزهای طبیعی؛
- ۲— مرزهای غیر طبیعی (مصنوعی).

۱— مرزهای طبیعی:

خطوط مرزی برخی کشورها با استفاده از پدیده های طبیعی مانند رود، کوه، بیابان، دریاچه، تالاب و... مشخص می شود.

به عبارت دیگر، مبنای تعیین مرز دو کشور، پدیده های طبیعی هستند که بین آن دو قرار گرفته اند.

کوه ها:

گاهی برای تعیین خط مرزی از امتداد ارتفاعاتی که میان دو کشور قرار گرفته است، استفاده می کنند. برای تعیین خط مرزی در امتداد رشته کوه ها، خط الرأس کوه ها در نظر گرفته می شود. خط الرأس خطی است که از متصل کردن نوک بلندترین نقاط کوهستانی به یکدیگر به وجود می آید.

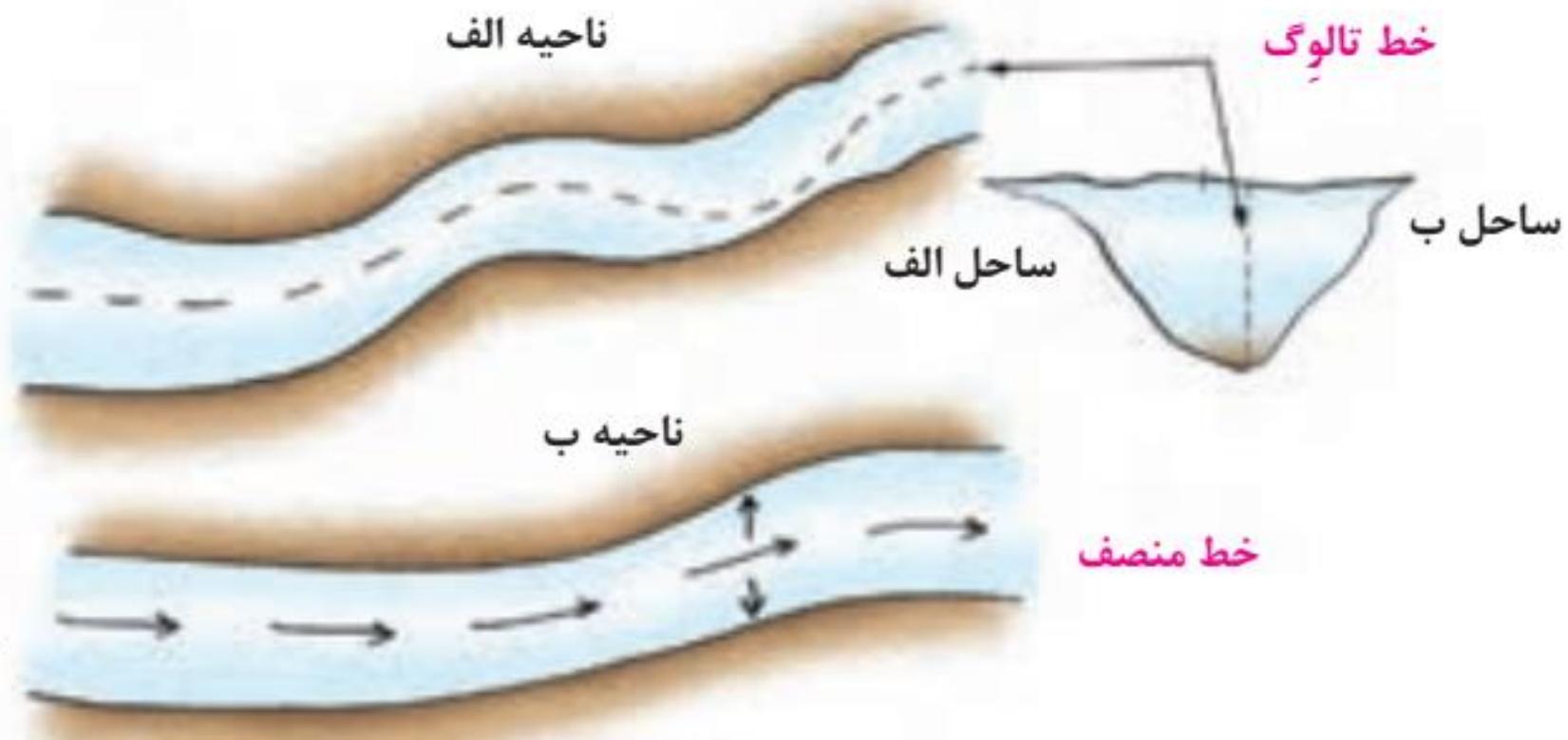
رودها:

روش های تعیین خط مرزی در رودها:

۱- اگر یک رود مرز بین دو کشور باشد، برای تعیین مرز از خط منصف استفاده می کنند. خط **منصف** خطی است که از وسط رودخانه می گذرد و فاصله مرز از هر دو ساحل به یک اندازه است.

۲- ممکن است خط مرزی عمیق ترین نقاط بستر رودرا به هم متصل کند که به آن **تالوگ** می گویند.
چرا بهترین نوع خط مرزی در رودهای قابل کشتی رانی روش **تالوگ** است؟

در رودهای قابل کشتی رانی، تالوگ بهترین خط مرزی است؛
چون هر دو کشور حق کشتیرانی در دو طرف آن را دارند.

تعیین خط مرزی رود به صورت تالوگ و خط منصف

دریاها:

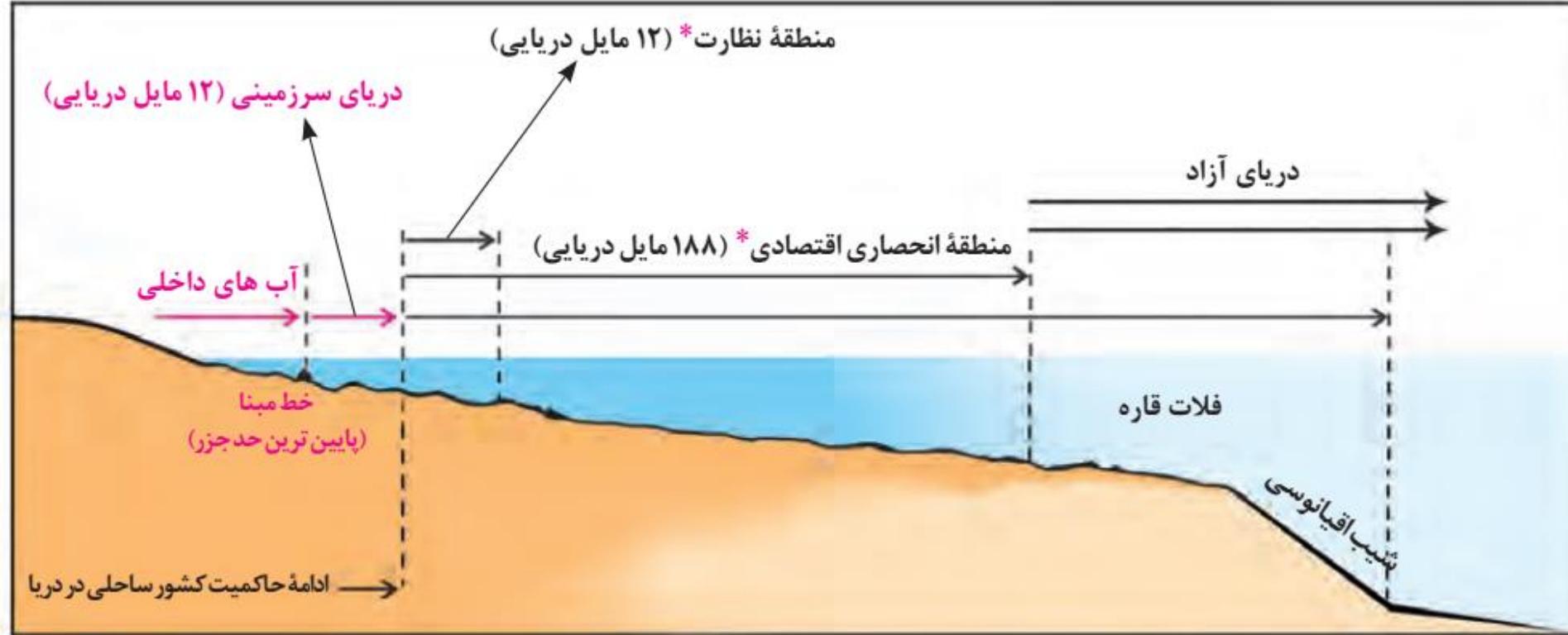
بیشتر کشورهای جهان و از جمله کشور ما به علت مجاورت با یک یا چند دریا، مرزهای دریایی دارند. معمولاً تعیین مرزهای دریایی بین کشورها کار آسانی نیست.

روش تعیین مرز دریایی در دریاها و تعریف آب های داخلی و دریای سرزمینی:

برای تعیین مرز دریایی، ابتدا خط مبنا را معین می کنند. خط مبنا پایین ترین حد جزر در دریاست.

به آب های پشت خط مبنا (به طرف ساحل) **آب های داخلی** می گویند که کشور مجاور دریا مالک آن هاست.

از خط مبنا به سمت دریا تا حدود ۱۲ مایل دریایی (هر مایل دریایی برابر با ۱۸۵۲ متر است) **دریای سرزمینی** نامیده می شود که آن هم متعلق به کشور مجاور دریاست اما سایر کشورها در آن منطقه حق عبور و مرور بدون ضرر را دارند.

راهنما

خط مبنا

محدوده دریای سرزمینی

مأخذ نقشه: نیروی دریایی جمهوری اسلامی ایران

«آب های آزاد»

«آب های آزاد» به بخش هایی از دریا گفته می شود که در مالکیت هیچ کشوری قرار ندارند. در آب های آزاد کشتی رانی، فعالیت نظامی، ماهی گیری، ایجاد تأسیسات و تحقیقات برای همه کشورها آزاد است؛ مشروط به اینکه مخل دریانوردی بین المللی نباشد.

۲- مرزهای غیر طبیعی (مصنوعی):

در بخش هایی از زمین که امکان استفاده از پدیده های طبیعی برای تعیین خطوط مرزی وجود نداشته باشد، با استفاده از مختصات جغرافیایی (مدارها و نصف النهارها) خط مرزی تعیین می شود؛ مانند مرز بین کانادا و امریکاروی مدار ۴۹ درجه شمالی.

مرزهای غیر طبیعی یا مصنوعی همچنین با توافق دو کشور هم‌جوار بر روی زمین تعیین و علامت گذاری می شود؛ مانند مرز ایران و افغانستان.

فعالیت

(ب)

مرز بین بلژیک و هلند

(الف)

مرز بین سه کشور در امریکای جنوبی

- ۱— تصویر الف چه نوع مرزی را نشان میدهد؟ با مراجعه به نقشه امریکای جنوبی، موقعیت کشورها و رودهای مرزی آن ها را توضیح دهید.
- ۲— تصویر ب چه نوع مرزی را نشان میدهد؟ با توجه به آنچه پیشتر درباره اتحادیه اروپا گفته شد، توضیح دهید.
- ۳— دوازده مایل دریایی چند کیلومتر است؟ حساب کنید.
- ۴— بیندیشیم :
رود به عنوان یک پدیده طبیعی برای تعیین مرز سیاسی دو کشور ممکن است طی زمان چه مشکلاتی ایجاد کند؟
— چرا بهترین خط مرزی در رودخانهای قابل کشتی رانی خط تالوگ است؟

پیشتر

تطبیقی

تحمیلی

انواع مرزها از نظر پیدایش و شکل گیری

مرزها از نظر چگونگی پیدایش با یکدیگر متفاوت اند. نحوه شکل گیری و ایجاد مرزها تأثیر زیادی در امنیت و همکاری یا به عکس، اختلاف و کشمکش بین کشورهای همسایه دارد.

مرزها را از نظر پیدایش می‌توان به سه گروه تقسیم کرد:

مرزهای پیشناز (قبل از سکونت) :

مرزهایی هستند که از زمان‌های قدیم در نواحی خالی از سکنه ترسیم شده‌اند و بعد‌هایی مورد قبول ساکنان دو کشور همسایه قرار گرفته‌اند؛ مانند مرزین کانادا و آلاسکا که بعدها به تدریج مردم در دو طرف آن اسکان یافتند. این نوع مرزها مشکلی ایجاد نمی‌کنند.

مرزهای تطبیقی:

مرزهایی هستند که با در نظر گرفتن شرایط فرهنگی تعیین می شوند و گروه های انسانی را، که از نظر قومی، زبانی، دینی و غیره متفاوت اند، از یکدیگر جدا می کنند؛ مانند مرز بین هند و پاکستان که پس از جدایی و استقلال پاکستان از هند، در تعیین آن دقت شد تا منطقه مسلمان نشین از هندو نشین جدا شود.

مرزهای تحمیلی:

مرزهایی هستند که در تعیین آنها شرایط فرهنگی در نظر گرفته نشده است. در نتیجه، افراد یک ملت یا قوم را که دارای دین و زبان مشترک اند، از هم جدا می کند و موجب می شود در دو کشور همسایه و در دو حکومت جداگانه قرار بگیرند؛ مانند مرزهایی که کشورهای استعمارگر در قاره افریقا بر مبنای قلمرو نفوذ و حاکمیت خود و بدون توجه به اقوام و فرهنگ‌ها ایجاد کردند و یا مرز بین کره شمالی و کره جنوبی.

مرزهای هوایی:

هر کشور علاوه بر اینکه بر مرزهای زمینی و در صورت مجاورت با دریا بر دریای سرزمینی حاکمیت دارد، بر فضای بالای سرزمین خود نیز می تواند ادعای حاکمیت داشته باشد.

به عبارت دیگر، مرز هر کشور مانند دیواری فرضی است که دور تادور سرزمین آن را احاطه کرده است و از طرف بالا نیز به سمت جو ادامه دارد.

هوایپیماها برای عبور از مرزهای هوایی هر کشور باید اجازه بگیرند و ورود خود را به آسمان آن کشور اطلاع دهند.

اهمیت مرزها

مطالعه مرزها از دیرباز کانون پژوهش‌های جغرافیای سیاسی بوده است.

۱- مرزها در هر کشوری اهمیت خاصی دارند و **امنیت و استقلال** هر کشور به **مرزهای آن وابسته است**. مرزها حد حاکمیت ملی یک کشور محسوب می‌شوند.

۲- مرزها در روابط یک کشور با کشورهای همسایه تأثیرگذارند و می‌توانند **عاملی برای ثبات و آرامش یا اختلاف و منازعه باشند**. به همین دلیل، حساسیت زیادی نسبت به مرزها وجود دارد و نظارت و مراقبت ویژه‌ای بر آنها اعمال می‌شود.

۳- مرزها تأثیر بسزایی در جابه جایی مسافران و مبادلات بازرگانی (صادرات و واردات کالا) و توسعه اقتصادی کشورها دارند. به همین دلیل، امن بودن یا نامن بودن آنها بر رونق اقتصادی کشورها تأثیر می‌گذارد. امروزه ایران علاوه بر پایانه های مرزی هوایی در فرودگاه‌ها، در نواحی مرزی زمینی بیش از ۲۰ پایانه مرزی مسافری و حدود ۵۰ پایانه مرزی مبادله کالا با همسایگان دارد که در مجاورت برخی از آنها، بازارچه مرزی نیز به وجود آمده است.

منازعات مرزی:

منازعات مرزی سابقه‌ای طولانی دارند و از زمان جنگ جهانی دوم تاکنون، تقریباً نیمی از کشورهای دنیا در گیر اختلافات مرزی با کشورهای همسایه خود بوده‌اند.

طول مرزهای ایران:

کشور ما حدود ۸۷۵۵ کیلومتر مرز مشترک با کشورهای همسایه دارد و با ۱۵ کشور از راه خشکی و دریا هم مرز است.

حفظ و مدیریت و کنترل مرزهای کشور بر عهده چه کسانی است؟

۱- حفاظت و مدیریت و کنترل مرزهای کشور بر عهده مرزبانان نیروی انتظامی و دفاع از مرزهای زمینی و هوایی و دریایی کشور در برابر تهدیدات خارجی بر عهده نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران است. مرزبانان پر قلاش شرایط دشوار محیطی مانند نگهبانی در ارتفاعات و در گرما و سرمای طاقت فرسا را تحمل می‌کنند تا امنیت در کشور برقرار باشد و مردم بتوانند با آسودگی زندگی کنند.

۲- همچنین ساکنان نواحی مرزی (مرزنشینان) کشور ما همواره با مشارکت و همکاری با مرزبانان، از امنیت و استقلال کشور و مرزهای دفاع کرده‌اند.

ب) تقسیمات کشوری

علل مرزبندی سیاسی - اداری در داخل کشور حکومت ها برای اداره آسان تر فضای جغرافیایی کشورها و ارائه خدمات مناسب به شهروندان، به مرزبندی سیاسی - اداری در داخل کشور می پردازند.

میزان اختیارات واحدهای سیاسی درون کشور از نظر بودجه، تأمین منابع مالی و قوانین و... در کشورهای مختلف متفاوت است و به نوع نظام سیاسی آن ها بستگی دارد.

پ) پایتخت، کانون سیاسی کشور

ویژگی های پایتخت کشور:

- ۱- پایتخت مرکز اقتدار سیاسی یک کشور است و فرمان ها و تصمیمات سیاسی از این نقطه مرکزی در سراسر آن کشور پخش می شود.
- ۲- رؤسای قوای مقننه، مجریه و قضائیه و وزارت خانه ها و سازمان های اصلی دولت ها و همچنین سفارتخانه های خارجی در پایتخت هامستقرند. پایتخت مکان تصمیم گیری های سیاسی و ملاقات سران یک کشور با نمایندگان حکومت های سایر کشورهاست.
- ۳- پایتخت یک کشور معمولاً به بزرگ ترین و مهم ترین شهر یا کلان شهر آن تبدیل می شود.

عوامل موثر در انتخاب یک مکان به عنوان پایتخت

- ۱- داشتن قابلیت های محیطی مناسب؛ مانند دسترسی به آب و اراضی حاصلخیز،
- ۲- داشتن جمعیت قابل توجه،
- ۳- در تقاطع راه های ارتباطی قرار داشتن، دسترسی آسان به سرتاسر کشور به ویژه مرزها،
- ۴- داشتن قابلیت دفاعی مناسب و دور بودن از مرزها.
- ۵- برخی از پایتخت ها قدمت زیادی دارند و موقعیت پایتخت بودن خود را تا سال ها حفظ می کنند؛ مانند شهر پاریس

انتقال پایتخت ها:

در برخی کشورها به دلایل مختلف پایتخت از یک شهر به شهر دیگر منتقل می شود؛ مانند انتقال پایتخت از شهر ریودوژانیرو به برازیلیا در کشور بربازیل یا انتقال پایتخت از کراچی به اسلام آباد در پاکستان.

علل تبدیل پایتخت ها به کلان شهر:

به طور معمول، تمرکز قدرت سیاسی و وزارت خانه ها و سازمان های دولتی، تمرکز اقتصادی نهادهای مالی و پولی و شرکت های بزرگ و ثروت و قدرت در پایتخت ها، موجب تبدیل آن ها به کلان شهرها می شود.

پیامدهای تبدیل پایتخت ها به کلان شهر:

پیامدهایی چون رشد جمعیت، ترافیک، آلودگی هوای کمبود مسکن و خدمات را به دنبال دارد.

ملت

ملت، عنصر بنیادین یک کشور است و بدون آن کشور معنا و مفهومی ندارد. ملت جمعیتی است که در قلمرو یک سرزمین مشخص مستقر شده اند و اشتراکات تاریخی، زبانی، مذهبی و اقتصادی و آرمان های مشترکی دارند. هویت یک ملت ریشه در تاریخ و فرهنگ مشترک آن دارد و این هویت طی نسل های متوالی پدید آمده است. افراد یک ملت به دلیل همین اشتراکات با یکدیگر احساس همبستگی می کنند.

البته حس ملی گرایی تا وقتی مورد تأیید است که به میهن پرستی افراطی (ناسیونالیسم) یا برتری جویی یک ملت نسبت به دیگر ملت ها و نادیده گرفتن حقوق آنها نینجامد.

هر کشوری برای اداره امور خود به نظام مدیریت نیاز دارد. آیا وظایف مدیریت مدرسه و فروشگاه را از درس قبل به خاطر می آورید؟
این وظایف در چند گروه طبقه بندی شده بودند؟
حکومت ها، نظام مدیریت کشوند و انواع مختلفی دارند، اما می توان گفت همه آنها سه وظیفه مهم بر عهده دارند. به نمودار زیر توجه کنید.

حراست از قلمرو و مرزهای کشور، دفاع در برابر هجوم دشمنان، حفظ منابع طبیعی و بهره برداری از آنها و ...

اداره امور
سرزمین

وضع قوانین و مقررات، رسیدگی به اختلافات، قضاؤت، خدمات رسانی به مردم و رفاه و تأمین اجتماعی و بهداشت، آموزش، خدمات فرهنگی، برقراری نظم و امنیت و ...

اداره سازه یا
ساختار
انسانی

روابط سیاسی، اقتصادی و فرهنگی با سایر کشورها، بستن پیمان ها و قراردادها، همکاری با نهادهای بین المللی، پیشگیری از جنگ، برقراری صلح و توسعه همکاری های تجاری و ...

سه وظیفه مهم
حکومت ها

روابط
خارجی

با توجه به هر یک از ستون ها، دست کم دو نمونه نهاد یا سازمان حکومتی را که در کشور ما وظایف مربوطه را به عهده دارند، نام ببرید.

وظایف عمده مدیریت کشور

(حراست از قلمرو و مرزهای کشور، دفاع در برابر هجوم دشمنان، حفظ منابع طبیعی و بهره‌برداری از آنها و)

(وضع قوانین و مقررات، رسیدگی به اختلافات، قضاویت، خدمات رسانی به مردم و رفاه و تأمین اجتماعی و بهداشت، آموزش، خدمات فرهنگی، برقراری نظم و امنیت و ...)

(روابط سیاسی، اقتصادی و فرهنگی با سایر کشورها، بستن پیمان‌ها و قراردادها، همکاری با نهادهای بین‌المللی، پیشگیری از جنگ، برقراری صلح و توسعه همکاری‌های تجاری و ...)

اداره امور سرزمین

اداره سازه یا ساختار انسانی

روابط خارجی

۱- نظام سیاسی تک ساخت (یکپارچه)

۲- نظام سیاسی فدرال

۳- نظام سیاسی ناحیه‌ای و ترکیبی

سه گروه عمدۀ حکومت‌ها از نظر مدیریت فضای جغرافیایی کشور و توزیع قدرت در پهنه سرزمین

۱- نظام سیاسی تک ساخت (یکپارچه)

نظام سیاسی تک ساخت از اروپا به دیگر نقاط جهان راه یافته و کشور فرانسه از پیشگامان این الگوست.

در این نوع نظام سیاسی، کشور به واحدهای سیاسی واداری کوچک تر مانند استان و شهرستان تقسیم می شود اما حکومت مرکزی حدود اختیارات آنها را تعیین می کند. در این نوع نظام اختیارات محلی محدود و نظام قانون گذاری و سیاست گذاری مرکز است. قدرت سیاسی از یک کانون، یعنی پایتخت، به سایر نواحی کشور اعمال می شود و مدیریت های محلی، تصمیمات دولت مرکزی را اجرا می کنند. فقط، یک سطح قانون گذاری، یعنی مجلس ملی قانون گذاری، در مرکز وجود دارد و قوانین و مقررات و تشکیلات اداری در تمام کشور همسان است.

برای مثال، در نظام سیاسی تک ساخت، تشکیلات ادارات آموزش و پژوهش و قوانین و مقررات آن، شرایط ورود به دانشگاه و یا قوانین اقتصادی مربوط به تجارت و ... در همه نواحی کشور یکنواخت است.

۲- نظام سیاسی فدرال

در این نوع نظام سیاسی، کشور به چند ایالت تقسیم می شود و ایالت ها اختیارات زیادی دارند. حکومت و توزیع قدرت در سرزمین دو سطح دارد:

الف) سطح فدرال (ملی و حکومت مرکزی)
ب) سطح ایالت (منطقه)

هر ایالت علاوه بر وجود حکومت و نیروی تصمیم گیری در سطح ملی، قوه مقننه و مجریه و قضائیه مستقل نیز دارد. مجلس نمایندگان و سنا در مرکز کشور و مجلس ایالتی در هر ایالت مستقرند و قانون گذاری می کنند. به همین سبب، برخی قوانین ایالت ها با یکدیگر متفاوتند و هر ایالت در امور برنامه ریزی توسعه اقتصادی و اجتماعی خود به طور مستقل تصمیم گیری و عمل می کند.

نقش حکومت مرکزی در نظام قدرال:

در این نوع نظام سیاسی، حکومت مرکزی نقش هماهنگ کننده و ارتباط دهنده ایالت‌ها را بر عهده دارد و ایالت‌ها در دفاع، سیاست خارجی و واحدپول ملی از حکومت مرکزی تبعیت می‌کنند. برای مثال، در الگوی فدرال در کشوری مانند استرالیا، قوانین آموزش و پژوهش، نوع برنامه‌های درسی و دوره‌های تحصیلی در ایالت‌های مختلف، متفاوت است.

البته باید توجه داشت که کشورهای فدرال و کشورهای یکپارچه از نظر واگذاری اختیارات به واحدهای سیاسی – اداری خود کاملاً شبیه به هم نیستند و درجه و میزان تمرکز حکومت و همچنین اختیارات واحدها در آنها متفاوت است.

۳- نظام سیاسی ناحیه‌ای و ترکیبی

در این نوع نظام، بخش اعظم کشور به صورت تک ساخت است؛ فقط یک یا چند بخش کوچک به صورت ناحیه‌ای و خودمختار اداره می‌شوند و مناطق خود مختار اختیارات سیاسی و اجرایی ویژه‌ای در ناحیه خود دارند. نظام سیاسی کشورهای عراق، جمهوری آذربایجان و انگلستان از این نوع است.

پیدایش و بقای یک کشور

مهم ترین عوامل پیدایش و بقای یک کشور کشورهای جهان بر پایه یک یا چند عامل به وجود می آیند و به حیات خود ادامه می دهند. **هویت ملی، همبستگی ملی و پیوستگی سرزمهینی** از مهم ترین عوامل پیدایش و بقای یک کشورند و در صورتی که این عوامل تضعیف شوند، آن کشور در خطر نابودی و فروپاشی قرار می گیرد.

پس، حکومت ها و ملت ها باید عوامل پیدایش و بقای کشور خود را بشناسند و برای حفظ و تقویت آنها بکوشند.